

<sida1>

S.H.T.

Högtärade Broder!

Sedan jag nu gått igenom floran både härs och tvärs, och derefter stäl[[I](#)]t mitt herbarium till efterrättelse, så följer såsom ett Corollarium af Allt Samman, här följande desiderat lista, som väl till det mesta innehåller triviala saker, men dock äro för mig nödiga till förnyande af gamla exemplar. Thederii och Ångströms noveller har jag också stäl[[I](#)]t på Bror, då jag icke känner deras vistelse ort. Några från medel Sverige då jag icke känner någon annan att vända mig til[[I](#)]. Det är dock icke så brottom med saken, jag väntar gerna en sommare, för att då få så mycket fullständigare. Ett par af hvarje, eller också mera, der tillgången medgifver, skulle jag önska af de begärda. Då nu både Fransmän och Engelsmän börjat reqvirera, blir det kriget om saligheten af [[<Svenska> överstrykt ord](#)] Lappska Dupletter, och det är endast goda växt remisser, som kunna räkna på att få igen.

I våras skickade jag litet för Brors räkning. det afgick med Ångfartyget midsommartiden. Ringii

<sida2>

paket har jag nu ändteligen fått rätt på efter mycket Spanande. det fanns hos en handlande Svanberg på Haparanda, som lagt det i sido i ett Skrub. men bättre sent än alldrig.

I sommar har mina excursioner inskränkt sig till fjellbergen Tjätjä [[Tjätsá?](#)] Ofvan Lyngen, hvarvid naturligtvis ingenting nytt var att påräkna, då Juncus Hostii och Arenaria[?] Alpina ex Koch Synops, äro så Skrala som Arter betraktade, för att vidare omtalas. Den stackars Salix Læstadiana från Karesuando håller på att i Herranom saligen afsomna, och det är endast till några rottelningar af den arma busken, som vi nu få sätta vårt hopp. Jag må säga som Calix poiken, när han första gången fick se ett fartyg med sin jolle: Nej se Skutungen! tänk när handena blir så stor, som mora. Uti släktet salix måste jag följa samma princip, som herrarne anse för det bästa Criterium på art, att nemligen det som fortplantar sig är art, men det som icke fortplantar sig, är icke art. Jag antager den sednare af dessa sattser, och således då man af Alla riktiga arter finner en mängd individer utbredda åtminstone på vissa trakter, så sluter jag, att de fortplanta sig; då man åter finner blott

<sida3>

en eller par individer, och så intet mer: så slutar jag; denna fortplantar sig icke, ergo [[?](#)] är det ingen riktig art. Salices äro inga parasit växter. Salix Caprea till ex. växer mycket glest i Fjelltrakter, så att när jag finner en buske kan jag få gå ½ fjerdingens väg innan jag finner den andra o.s.v. men på en mil, kan jag dock räkna så många individer, som behövs för att öfvertyga mig, att det fortplantar sig. efter denna princip komma många arter af salix, att krypa i skrinet, nemligen sådana arter, som göras efter

exemplar i Herbarier, men om hvilkas fortplantning man icke känner dess mera. Huru är det med de många Hieracier, som stå så högborna [?] i floran? finns det ej flera arter än de? I Karesuando, som annars, fattigt på Hieracier, finns åtminstone 2 mycket Allmänna former, som icke kunna hänföras hvarken till rigidum eller boreale. Utaf Viola Canina måste säkerligen flere Arter göras än de redan gjorda. Viola montana med Sporren kortare än blomfoder bihanget, har jag funnit endast på Torneå Elf; men redan i Piteå Lappmark, förekommer den Allmänt med Sporrar högre än blom foder bihang. Alltså ämne till en ny art. Då de bladlika striplerna [?] äfven försvinna söderut, men blad och blomformen icke desto mindre bibehåller sig, så är der ju Ämne till en ny art (Viola Sylvestris); Om man vill vara conseqvent

<sida4>

måste väl viola sylvestris skiljas med lika rätt som v. arenaria. Emellan Viola palustris, och Epipsila, förekommer ju också en medelform, som väl med tiden måste skiljas. med ett ord: När början göras, att skilja en variabel art så måste man äfven hålla ut, annars gör man sig skyldig till inconseqvens, och detta af det enkla skälet, [att, > upprepnig] att alla Under ett högre närmast lydande begrepp äro coordinerade, hvilkas subordinerande under hvara[n]dra strider mot Sunda förnuftet, till ex myosotis Scorpioides a. är ett begrepp, hvars Coordinater i Linnes tid voro m. Lappula m.fl. Då man nu gjorde början med skiljande af Scorpioides i flera arter, så blef Scorpioides sjelft ett högre begrepp d.v.s. slägte. Derföre var det också logiskt riktigt att göra Scorpioides till slägte. Men då Scorpioides blef slägte, så måste alla detsamma underlydande former, sosom Coordinerade up[p]höjas till arter; det var också logiskt rätt; ty hade man som Wg. gjort endast nå[-]gra till arter, så hade man gjort en bock i logiken för att nu vara conseqvent, måste man förfara på samma sätt med alla andra Linneiska Arter, som hafva en hop constanta former under sig. Conseqvensen hörer ju till logiken och icke till Botaniken, men Botanik utan logik är ingen vetenskap, utan ett non sens. Bror erkänner ju att art är ett Begrepp? De Condres[?] Arter, äro enligt hans egen definition, inga begrepp, utan individer, och således föremål för åskådning. Individer kun[na] icke blifva föremål för Begrepp, såsom bekant är af Logiken. Häraf kan bror se, hvarpå mina anmärkningar Grunda sig. — Med samma vänskapliga Högaktning som förr teknar min Högtärade Broders, tillgifne

L. L. Læstadius

Kares. den 14de Nowemb. 1839.